

Μητροπολίτης Μαρωνείας: «Όταν προστάζει ο Χριστός»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Με τίτλο «Όταν προστάζει ο Χριστός», ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή του Παραλύτου. «Είναι ζήτημα ευγνωμοσύνης και εμπιστοσύνης στον Ευεργέτη μας Χριστό να υπακούμε πρόθυμα στις εντολές Του, ακόμα και σε αυτές που δεν πολυκαταλαβαίνουμε αμέσως, παραμερίζοντας κάθε δισταγμό. Είναι ζήτημα συνέπειας και συνέσεως να βαδίζουμε όπως και όπου προστάζει ο Κύριος, εκτελώντας με χαρά και ελπίδα ότι υποδεικνύει», είπε μεταξύ άλλων.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

«Θέλεις υγιής γενέσθαι;». Ὁ παραλυτικὸς κοίταξε τὸν ξένο ξαφνιασμένος. Τί ἐρώτηση ἦταν αὐτή πού τοῦ ἀπηύθυνε; Ἄν ἤθελε, λέει, νὰ γίνῃ υγιής; Μὰ ζητοῦσε καὶ τίποτε ἄλλο; Τριάντα ὀκτὼ ὀλόκληρα χρόνια ζοῦσε μ' αὐτὴ τὴ λαχτάρα. Ἡ ἐλπίδα τῆς θεραπείας τὸν ἔκανε νὰ παραμένει τόσον καιρὸ σ' αὐτὸ τὸν θαυματουργικὸ τόπο τῆς Βηθεσδαῖ -προσμένοντας τὸ Θαῦμα. Ὅμως ἦταν μόνος, ὀλομόναχος. Οὔτε ἓναν ἄνθρωπο δὲν εἶχε νὰ τὸν «βάλει στὴ δεξαμενὴ, ὅταν τὸ νερὸ ταραχθῆ». Τὰ μάτια του ἔλαμψαν ἀπὸ μιὰ ἀναπάντεχη ἐλπίδα. Ἀλλὰ ἡ πρώτη ἔκπληξη ἀποκορυφώνεται ὅταν ἄκουσε τὸν Χριστό νὰ τοῦ λέγει «Σήκω ἔπάνω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτησε».

Ὁ παραλυτικὸς ὑπακούει στὴν προσταγὴ τοῦ Χριστοῦ, παραμερίζοντας κάθε ἐπιφύλαξη καὶ μ' αὐτὴ του τὴν στάση μᾶς δίνει ἓνα θαυμάσιο πρότυπο γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ δεχόμεστε τὶς ἐκ πρώτης ὄψεως «παράδοξες» ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Θὰ μπορούσε ἴσως νὰ σκεφθεῖ, ὅταν ἄκουσε τό «ἔγειραι, ἄρον τὸν κρέβαττον σου», «Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ γυρίσω στό κρεβάτι μου καὶ θὰ τό πάρω στὸν ὦμο μου;» Τίποτα ὅμως δὲν ἀναστέλλει τὴν θέληση του νὰ ὑπακούσει. Πολλές φορές

ὀρισμένες ἐντολές τοῦ Κυρίου ἤχοῦν παράδοξα μέσα μας. Τό λογικό μας, ἡ καρδιά μας δυσκολεύονται νά τίς ἀποδεχθοῦν. Ὅμως παρά τόν πρῶτο δισταγμό μας, ἄς φροντίζουμε νά τίς ἐκτελοῦμε μέ ἐμπιστοσύνη.

Ἐδῶ κρίνεται ἡ ὑπακοή καί ἡ ἐμπιστοσύνη μας στόν Χριστό. Μέ τό «μά» καί τό «ἀλλά», θά παραμείνουμε παράλυτοι στό κρεβάτι τῆς ἀνειλικρίνειας, τῆς χαλαρότητας, τῆς ἀμαρτίας. Ἄν ὅμως σπεύσουμε νά ὑπακούσουμε καί νά ἐκτελέσουμε πρόθυμα τήν ἐντολή Του, παίρνοντας δύναμη ἐξ ὕψους καί βλέπουμε τά ἀδύνατα νά γίνονται δυνατά. «Εἶναι Σάββατο» τόν παρατηροῦν οἱ συμπατριῶτες του, «δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νά μεταφέρῃς τὸ κρεβάτι σου», «ἀπαγορεύεται σήμερα νά κάνουμε τέτοιες δουλειές», παρανομεῖς, κάνεις κάτι πού ἀντιτίθεται στό Νόμο καί τὰ ἔθιμα καί ὁ παραλυτικός σφίγγοντας στόν ὦμο του τὸ κρεβάτι ἀπαντᾷ σταθερά, δὲν ξέρω τί λέτε ἐσεῖς, ἀλλά Ἐκεῖνος πού μέ ἔκανε ὑγιή, Ἐκεῖνος μου εἶπε σήκωσε τὸ κρεβάτι σου καί περπάτησε».

Εἶναι ζήτημα εὐγνωμοσύνης καί ἐμπιστοσύνης στόν Εὐεργέτη μας Χριστό νά ὑπακοῦμε πρόθυμα στίς ἐντολές Του, ἀκόμα καί σέ αὐτές πού δὲν πολυκαταλαβαίνουμε ἀμέσως, παραμερίζοντας κάθε δισταγμό. Εἶναι ζήτημα συνέπειας καί συνέσεως νά βαδίζουμε ὅπως καί ὅπου προστάζει ὁ Κύριος, ἐκτελώντας μέ χαρά καί ἐλπίζα ὅτι ὑποδεικνύει.